

Wat wij als gelovigen moeten aandoen

Romeinen 13:12-14 en andere plaatsen

Het aandoen is nodig om onze plaats of onze verantwoordelijkheid te leren kennen ten opzichte van de volgende zaken:

1. Christus aandoen.
2. De nieuwe mens aandoen.
3. De wapens van de geestelijke strijd aandoen.
4. De hemelse hoop aandoen.

De dingen waarmee we bekleed zijn, of wat precies met het 'aandoen' wordt bedoeld, hebben een tweevoudige betekenis:

1. deze toestand, of positie, of daad (van verantwoordelijkheid) betekent een verandering ten opzichte van de vorige toestand of het terzijdestellen hiervan.
2. het nieuwe kled vormt één geheel met ons persoonlijk getuigenis. Petrus zegt bijvoorbeeld dat wij allemaal tegenover elkaar met nederigheid *omgord* moeten zijn, want 'God weerstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade' (1 Petr. 5:5). Iemand kan niet met nederigheid bekleed zijn, zonder dat zijn hele gedrag nederigheid uitstraalt. 'Aangedaan hebben' of 'aandoen' moet zichtbare gevolgen hebben in ons leven.

1. Christus aandoen

'Want u allen die tot Christus bent gedoopt, hebt *Christus aangedaan*. Maar nu het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder een tuchtmeester; want u bent allen zonen van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die tot Christus bent gedoopt, hebt Christus *aangedaan*. Daar is geen Jood of Griek, daar is geen slaaf of vrije, daar is geen man of vrouw; want u bent allen één in Christus Jezus' (Gal. 3:25-28).

Voor de Joden was de wet de leermeester tot op Christus. Maar nu Christus is gekomen, zijn wij allen zonen van God. Onze toestand is veranderd. Wij zijn gedoopt tot Christus, en niet tot Mozes. Wij hebben een nieuw kleed aangedaan, namelijk Christus. Er is nu geen onderscheid meer, allen zijn wij huisgenoten van God (Ef. 2:19). Allen zijn het nageslacht van Abraham en volgens de belofte erfgenamen (Gal. 3:29). Allen hebben Christus *aangedaan*.

'De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij. Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op de dag, welgevoeglijk wandelen, niet in zwelgpactijen en dronkenschappen, niet in ontuchtigheden en uitspattingen, niet in twist en jaloesheid; *maar doet de Heer Jezus Christus aan*, en wijdt geen zorg aan het vlees om aan begeerten te voldoen' (Rom. 13:12-14).

Als we hierboven het '*aandoen*' hebben gezien als de nieuwe positie waarin wij zijn gebracht, dan zien we in de verzen in Romeinen 13 de praktische verantwoordelijkheid om Christus aan te doen. Hoe is dat mogelijk? Hoe moeten wij Hem aandoen in de praktijk van het leven? Wij moeten leren leven overeenkomstig de positie en de voorrechten die wij hebben gekregen als nieuwe mensen, en zo onze positie praktisch waarmaken. Maar laten we wel bedenken: de genade roept ons op om te wandelen overeenkomstig de plaats die wij hebben ontvangen, niet om die plaats zelf te verdienen! Want het is 'God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen' (Fil. 2:13). Genade 'doet aan'. Ze brengt ertoe om 'aan te doen'. Hoe kan dat? Door in Hem te blijven, zoals de rank in de wijnstok blijft. En door de Heer Zelf bewaard te worden in vrede en liefde.

2. De nieuwe mens aandoen

'(...) de waarheid in Jezus, dat u, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens hebt afgelegd, die ten verderve gaat overeenkomstig zijn bedrieglijke begeerten' (Ef. 4:22).

'Maar nu, legt ook u dit alles af: toorn, kwaadheid, boosheid, laster, vuile taal uit uw mond. Liegt niet tegen elkaar, daar u de oude mens met zijn daden hebt uitgedaan en de nieuwe hebt aangedaan, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft. Daarin is niet Griek en Jood, besnijdenis en onbesnedenheid, barbaar, Scyth, slaaf, vrije; maar Christus is alles en in allen. Doet dan aan als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden: innige ontferming, goedertierenheid, nederigheid, zachtheid, lankmoedigheid, elkaar verdragend en elkaar vergevend, als de een tegen de ander een verwijt heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft, zo ook u' (Kol. 3:8-13).

We vinden in deze laatste verzen geen 'aandoen' of 'afleggen' zoals bedoeld bij onze bekering. Dat was eens voor altijd. Maar hier worden de praktische gevolgen beschreven. De oude mens is afgelegd, die te gronde gaat door misleidende begeerten. De oude mens is geoordeeld op het kruis (Rom. 6:6). De zonde in het vlees is veroordeeld door God (Rom. 8:3). Alles is nieuw geworden (2 Kor. 5:17-18). De nieuwe mens is geschapen overeenkomstig God, met een nieuwe kennis en een vernieuwde geest van ons denken (Ef. 4:23-24).

De oude mens is afgelegd door onze vereenzelviging met de dood van Christus. De nieuwe mens is aangedaan, doordat wij met Christus zijn één gemaakt in de opstanding (Rom. 6:5). Door het geloof is dit ons deel, en met Christus zijn wij nu in staat te wandelen in nieuwhed van leven. Door het afleggen van de oude mens zijn we bevrijd van de macht van de zonde. Door genade is dit een feit, en door het geloof wordt dit onze ervaring. Door genade is de oude mens in het graf, en door het geloof houden wij hem daarin. Wanneer wij ons voor de zonde dood houden, dan maakt de Heilige Geest dit een realiteit in ons dagelijks leven. Wij hebben dus het recht en de macht om het zondige vlees voor dood te houden, omdat Christus gestorven is en wij Zijn opstandingsleven hebben ontvangen. Hij Zelf is ons leven geworden.

Enkele vruchten van de nieuwe natuur moeten we ook aandoen (Kol. 3:12-13). Dit is een heel mooi overzicht van praktisch christelijk gedrag en het volgen van Christus. Hij is hierin ons Voorbeeld. Het is de kleding waarin Hij Zich hier op aarde bewoog. Hij heeft Zich in elke omstandigheid zo getoond: bewogen,

zachtmoedig en nederig van hart, geduldig, vol genade. Laten wij zo zien op Jezus (Hebr. 12:1-2).

3. De wapens van het licht aandoen

‘En dit te meer omdat wij de tijd kennen, dat het uur voor u al daar is om uit de slaap te ontwaken; want de behoudenis is ons nu nader dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij. Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht *aandoen*. Laten wij, als op de dag, welvoeglijk wandelen, niet in zwelgpacten en dronkenschappen, niet in ontuchtigheden en uitspattingen, niet in twist en jaloersheid; maar *doet* de Heer Jezus Christus *aan*, en wijdt geen zorg aan het vlees om aan begeerten te voldoen’ (Rom. 13:11-14).

Er is strijd op aarde. Er is geen rust. Christus, het Licht van de wereld, is verworpen en nu is de wereld in duisternis gehuld. De dag van het heil is op komst, daarom worden we opgeroepen waakzaam te zijn. Want wat zou het een verlies zijn door de dag overvallen te worden. Er moeten twee dingen gebeuren:

- a. de werken van de duisternis afleggen;
- b. de wapens van het licht aandoen.

De werken van de verderfelijke invloed van de wereld moeten wij verwerpen, en de wapens het licht moeten wij aandoen en zo de vijand overwinnen. Als de Heer komt, vindt Hij ons dan gewapend en waakzaam als ‘zonen van de dag’? Op die manier wordt het licht waarmee wij bekleed zijn een *wapen*. Want de wapens van het licht aandoen is de Heer Jezus aandoen. Dan wandelen wij en handelen alsof het ‘dag’ is.

‘Maar u, broeders, bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen; want u bent allen zonen van het licht en zonen van de dag. Wij zijn niet van de nacht of van de duisternis. Laten wij dus niet slapen zoals de overigen, maar laten wij waken en nuchter zijn. Want zij die slapen, slapen ‘s nachts en zij die dronken zijn, zijn ‘s nachts dronken. Maar laten wij die van de dag zijn, nuchter zijn, terwijl wij het borstharnas van het geloof en de liefde *aangedaan* hebben, en als helm de hoop van de behoudenis’ (1 Thess. 5:4-8).

Het verschil tussen de zonen van het licht en de anderen is het *slapen* en het *dronken* zijn. Beide spreken van onverschilligheid en verslaafdheid aan de begeerten van de wereld. Een christen moet matig zijn, om de listen van de vijand te kunnen onderscheiden. Anders kan hij de komst van de Heer uit het oog

verliezen. Er zijn twee wapens: het borstharnas van het geloof en de liefde, en de helm van de hoop van de behoudenis. In het hart zetelen de genegenheden, en in het hoofd de gedachten. Het hart wordt beschermd door geloof en liefde. Het geloof ziet naar Christus uit, en de liefde laat Hem in ons hart wonen.

De helm moet onze gedachten behoeden voor de begeerten van de wereld, en ons richten op de terugkeer van Christus. De helm richt onze blik op de onzichtbare, eeuwige dingen. Deze schatten liggen buiten het bereik van de satan en wij worden door beide wapens beschermd tegen de op ons gerichtte vurige pijlen. Spoedig wordt onze hoop werkelijkheid.

‘Overigens, sterkt u in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte. *Doet de hele wapenrusting van God aan*, om te kunnen standhouden tegen de listen van de duivel. Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke machten van de boosheid in de hemelse gewesten. Neemt daarom de hele wapenrusting van God op, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, na alles volbracht te hebben, stand te houden. Houdt dan stand, uw lendenen omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met de toerusting van het evangelie van de vrede, terwijl u bovenal het schild van het geloof hebt opgenomen, waarmee u al de brandende pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neemt de helm van de behoudenis en het zwaard van de Geest, dat is het woord van God, terwijl u te allen tijde bidt in de Geest met alle gebed en smeking, en daartoe waakt met alle volharding en smeking voor alle heiligen, en voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord gegeven mag worden om met vrijmoedigheid de verborgenheid van het evangelie bekend te maken – waarvoor ik een gezant ben in een keten – opdat ik daarover vrijmoedig spreek, zoals ik moet spreken’ (Ef. 6:10-20).

Efeziërs 6 gaat over de strijd van het geloof tegen de geestelijke boosheid, die het genot van de erfenis probeert te roven. De wapenrusting kan slagen opvangen, waardoor overwinnen mogelijk is. Maar een vleselijke en wereldsgezinde christen heeft geen strijd, hij is al overwonnen. Hoe meer wij, vervuld van de Geest, de erfenis in bezit willen nemen, hoe meer aanvallen van de vijand wij zullen ondervinden.

De wapenrusting bestaat uit zeven delen:

1. De *gordel* van de waarheid. De kleding van de gelovige (uiterlijk gedrag) wordt door de waarheid ondersteund.

2. *Borstharnas* van de gerechtigheid. Dit is praktische gerechtigheid. Het is het direct oordelen en belijden voor God om van onze gebreken gereinigd te worden.
3. De voeten *geschoeid* met de toerusting van het evangelie van de vrede. Overal waar we komen is er goede bereidheid om te getuigen.
4. Het *schild* van het geloof. Dit spreekt van ons vertrouwen op God, en op wat Hij doet. De satan wil altijd wantrouwen en twijfel zaaien. Maar een onwrikbaar geloofsvertrouwen dooft deze pijlen.
5. De *helm* van de behoudenis. Dat is het genieten van de behoudenis in Christus en de zekerheid daarvan. Het beschermt onze gedachten en overleggingen tegen allerlei aanvallen.
6. Het *zwaard* van de Geest. Het gaat om Gods Woord, en de Geest geeft er scherpte aan om het te laten doordringen in het hart. Het doet de vijand op de vlucht slaan.
7. Het *gebed*. Afhankelijkheid en vertrouwen. Door het gebed kunnen we medestrijders zijn en voor anderen bidden. Dit moeten we niet veronachtzamen.

4. Onze verwachting

Drie teksten waarin gesproken wordt over bekleden of aandoen, houden verband met de hemelse toekomst en het hemelse Vaderland.

1. 'Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin; want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid *aandoen* en dit sterfelijke onsterfelijke *aandoen*. En wanneer dit vergankelijke onvergankelijkheid zal *aandoen*, en dit sterfelijke onsterfelijke zal *aandoen*, dan zal het woord uitkomen dat geschreven staat: 'De dood is verslonden tot overwinning'. 'Waar is, dood, uw prikkel? Waar is, dood, uw overwinning?' De prikkel nu van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet. Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus' (1 Kor. 15:51-57).

Wij zullen niet allemaal door de dood heengaan. Door de overwinning van Christus over de dood zal het vergankelijke lichaam van de ontslapen heiligen

onvergankelijkheid aandoen. En de sterfelijken die nog leven, zullen onsterfelijkheid aandoen als de Heer terugkomt. 'Immers, wij die in deze tent zijn, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed maar overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven verslonden wordt' (2 Kor. 5:4). Er zal een verandering plaatsvinden, 'die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid' (Fil. 3:21). God zij dank hiervoor. Christus heeft de dood tenietgedaan (2 Tim. 1:10).

2. 'Immers, in deze tent zuchten wij, terwijl wij vurig verlangen met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden; als wij namelijk, hoewel bekleed, niet naakt bevonden worden' (2 Kor. 5:2).

Deze tentwoning is blootgesteld aan alle beproevingen en gevolgen van de zonde. We wensen overkleed te worden, dat is ingevoerd worden in de hemel met een nieuw lichaam, zonder de dood. Laten wij verlangen om overkleed te worden, en Hem te zien in al Zijn schoonheid en heerlijkheid.

3. 'En ik hoorde als een stem van een grote menigte en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, die zeiden: Halleluja! Want de Heer, onze God, de Almachtige, heeft Zijn koningschap aanvaard. Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven bekleed te zijn met blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen' (Openb. 19:6-8).

Teksten in de evangeliën drukken de wens van Heer uit, de Zijnen met Zijn heil te zegenen in de hemel en hun het genot van Zijn innige liefde te geven (Luk. 12:37; 22:30; Joh. 13:3; 17:24). De bruid heeft zich hierop voorbereid op aarde. Het zijn gerechtigheden die hier op aarde zijn verricht. Het is niet het kleed van de gerechtigheid van Christus, maar het gedrag van iedere gelovige, alles wat bijdraagt aan dit bruiloftskleed voor de Bruidgom – bij de bruiloft van het Lam. En later tegenover de wereld bij de tweede komst.

De rechtvaardige daden: dat is een gemeenschappelijk karakter, dat bij de gemeente hoort. Denken we daar wel eens aan, werken we nu om dit prachtige kleed te weven? Onze werken geven ons niet de toegang tot de bruiloft, dit doet alleen de genade van de Heer. Maar de bruid is gegeven om zich te bekleden. Het is louter genade! Het is de erkenning van wat door de Heilige Geest is bewerkt tot heerlijkheid van Christus. Dit gevoel van genade zal het hart vervullen met lof en dank.

In de heerlijkheid zal Christus alles zijn en in allen. Dan is er geen wapenrusting meer nodig, want daar heerst de hemelse vrede. Hij heeft ons tot de haven van onze begeerte geleid.

Bron: Le Messenger Evangélique 1964-145. Titel: Revêtir

